ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ବାଇଶତମ

ସତ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ: ଦାନିଏଲ ୧୧ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର କମ୍ପନ

Jeff Pippenger

2024-03-07

୧୯୮୯ ମସିହାରେ, ଅନ୍ତ୍ୟକାଳରେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ୪୦ ରୁ ୪୫ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଆଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଲା, ସତ୍ୟର ଶତ୍ରୁମାନେ ଏକ ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦେବତାଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶର ମୌଳିକ ପ୍ରତିପାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା; ଏବଂ ସେହି ଅଂଶ ପରେ ଶୟତାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣମାନଙ୍କର ବିଷୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁରେ ପରିଣତ ହେଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ସତ୍ୟ ଓ ଭୁଲର ଉପରେ ଥିବା ସେହି ବିବାଦକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ ସନ୍ଦିଷ୍ଟିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯାହା ଆହୁରି ଅଧିକରେ ସେହି ଉନ୍ମୋଚିତ ଜ୍ଞାନକୁ ବଢ଼ାଇବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ହେବ। ଆମେ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ" ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁଥିଲୁ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ନିୟମ ଭାବେ ସନ୍ଦିଷ୍ଟିତ କରୁଥିଲୁ, ଯାହା ସେହି ଗତ ଦିନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୟତାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ପ୍ରତିରୋଧର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ବିବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ "କମ୍ପନ" ବୋଲି ସନ୍ଦିଷ୍ଟିତ କରାଯାଇଛି।

> "ମୁଁ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେଲି ଏବଂ ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୋଧନ ଓ ପବିତ୍ରୀକରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରୀକ୍ଷା କେତେକଙ୍କୁ ମଳିନ ଧାତୁ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରେ। ସୁକ୍ଷ୍ମ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସଦା ସ୍ୱଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାର୍ମିକ ସଙ୍କଟରେ କେହି କେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ପଡ଼ିଯାନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କମ୍ପନ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଥାଏ। ସମୃଦ୍ଧି କେବଳ ନାମମାତ୍ର ଧର୍ମାଚାରୀମାନଙ୍କ ଭିଡ଼କୁ ବଢ଼ାଏ। ବିପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ବାହାର କରି ଶୁଦ୍ଧ କରେ। ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଭାବେ, ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅବିଚଳ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଯାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନୁହନ୍ତି; କାରଣ ବାକ୍ୟର ନିମିତ୍ତେ ଯେତେବେଳେ କ୍ଳେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଯାତନା ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ, ଅନେକ ଠୋକର ଖାନ୍ତି।" Testimonies, volume 4, 89.

"କମ୍ପନ" ସେତେବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ ଏବଂ ପରେ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ।

> "ମୁଁ ଯେ କମ୍ପନ ଦେଖିଥିଲି ତାହାର ଅର୍ଥ ପଚାରିଲି, ଏବଂ ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ବୋଧିତ ସେହି ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହାର କାରଣ ହେବ। ଏହା ଗ୍ରାହକର ହୃଦୟ ଉପରେ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଓ ସରଳ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ। କେହି କେହି ଏହି ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସହିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ଏବଂ ଏହାହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରିବ।" Early Writings, 271.

"ସତ୍ୟ"ର ପରିଚୟ ସଦା ଏକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଏବଂ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଯେ ସତ୍ୟ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେଲା, ସେହି ସତ୍ୟ ଠିକ୍ ସେଇ କାମଟି କରିଥିଲା। ସତ୍ୟର ବିରୋଧରେ ଉଠିଥିବା ପ୍ରତିରୋଧର ଲାଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା—୧୯୮୯ ପରେ ଆସିଥିବା ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମମାନଙ୍କର ଏକ ସମୁଚ୍ଚୟର ବିକାଶ। ଏହି ନିୟମମାନଙ୍କର ବିକାଶ, ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର କାଳରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ନିୟମସମୁଚ୍ଚୟର ବିକାଶ ସହ ସମାନ୍ତରାଳ ଅଟେ। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସମସ୍ତ ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ଘଟଣାବଳୀର ସ୍ୱଷ୍ଟତାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରେ।

ରୋମ ଏବଂ ବାବିଲୋନର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ସେହି ନାରୀ ଓ ସେ ଯେ ପଶୁର ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଛି ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ଶାସନ କରୁଛି, ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କକୁ ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟର ଇତିହାସ ଅବଧିରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ; ଏହି ଇତିହାସ ହେଉଛି ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ନ୍ୟାୟର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ।

"ଚୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶବାହକ" ଏବଂ "ଏଲିୟାହ" — ଏହି ଉଭୟଙ୍କର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ପ୍ରଥମ କାଳଖଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପାଇଁ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ଶେଷ କାଳଖଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ରୋମ ଓ ବାବିଲୋନର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ-ଦିନର ଜନମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେବେକି ଏଲିୟା ଓ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ-ଦିନର ଜନମାନଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତିନୋଟି ଦୁଃଖବାର୍ତ୍ତାର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଉଭୟ କାଳଖଣ୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ସଂଯୁକ୍ତଭାବେ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମାପନ କାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର ବାହାରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସେ। ତିନୋଟି ଦୁଃଖବାର୍ତ୍ତା ଏହିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଏହା ସେହି ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଉପକରଣ ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉପାସନାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି। ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମାପ୍ତି "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ" ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାଙ୍କର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀର ବାହାରେ ଥିବା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ।

ନାଜରେଥର ସଭାଗୃହରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ସନ୍ଦେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସଂଜ୍ଞାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଷାଠିଏକକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ଯାହାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ସମୟର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ସନ୍ଦେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ, ସନ୍ଦେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବଛାୟା ଥିଲା, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି।

> ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ' ଉପରେ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ନମ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଅଭିଷେକ କରିଛନ୍ତି; ଭଗ୍ନହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଦେବା ପାଇଁ, ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ବନ୍ଧନରେ ରହିଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାରାଗାରର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସେ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ବର୍ଷ, ଏବଂ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ; ଏବଂ ଶୋକକରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ; ସିଓନରେ ଶୋକକରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ରାଖର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶୋଭା, ଶୋକର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆନନ୍ଦର ତେଲ, ଏବଂ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଆତ୍ମାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ତୁତିର ବସ୍ତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ; ଯେପରି ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାର ବୃକ୍ଷ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରୋପଣ ବୋଲି କୁହାଯିବେ, ଯେଣୁ ସେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେଉନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନେ ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ପୂର୍ବତନ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉଠାଇବେ, ଏବଂ ଅନେକ ପିଢ଼ିର ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥିବା ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ମରାମତ କରିବେ। ଏବଂ ପରଦେଶୀମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁପାଳକୁ ଚାରିବେ, ଏବଂ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହଳିଆ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଚାଷୀ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାଜକ ବୋଲି ନାମିତ ହେବ; ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ବୋଲି କହିବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାତିମାନଙ୍କର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଭୋଗ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗର୍ବ କରିବ। ଯିଶାୟ ୬୧:୧–୬।

ଯୀଶୁ ନିଜ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେହି ପଥଚିହ୍ନ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଭିଷେକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେମାନେ ଚିହ୍ନିତ

କରିଥିଲେ ଯେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପଶ୍ଚ   ାତ୍ ବର୍ଷାର ଝରାଉ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ   ର ଇତିହାସ ଦ୍ୱ   ାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ର   ତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା; ସେମାନେ ସେହି ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥ   ାନଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ   ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଲୋକ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯିରେମିୟଙ୍କ   ର ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବେ।

୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ସନ୍ଦେଶ ପୁନର୍ବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଭଗ୍ନହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ସୁସ୍ଥ କରିବାର ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭସମ୍ବାଦ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କଠିନ ହୃଦୟ ଖୋଲିବାରେ ଏହା ନିର୍ବଳ ଅଟେ। ୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ସନ୍ଦେଶ ଲାଓଦିକିଆ ପାଇଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ସେତେବେଳେ ପୁନର୍ବାର ଆସିଲା, ପାପର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାରାଗାରର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାକୁ, ସେହି ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଏମିତି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ଯାହା କୌଣସି ମଣିଷ ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏମିତି ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ଯାହା କୌଣସି ମଣିଷ ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଯେମାନେ ସେହି ଶୁଭ ସମାଚାର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବର୍ଷ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଥିଲେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗ୍ରହଣର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜଣେ ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଛନ୍ତି। ତାହାପରେ, ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଜ ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା, ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ତାଙ୍କ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଦିନରେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଯେ ସେ ସମସ୍ତ ଶୋକାକୁଳଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଶୋକ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହିଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ୱନା ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ, ସେହି ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ, ଯାହା ସେ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝରାଯାଉଛି। କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେମାନେ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିବେ ଯଦି। ଏକବାର ସେମାନେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିଲେ, ଏବଂ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚୀନ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଲେ, ଯାହା ଇଶାୟାର ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଚିତ୍ରିତ—ଅର୍ଥାତ ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଧ୍ୱଂସାବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖାକୁ, ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଧ୍ୱଂସାବସ୍ଥାକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅନ୍ୟ ଏକ ରେଖା ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା—ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ଅନେକ ପୁରୁଷର ଧ୍ୱଂସାବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ତାହାପରେ "ଅଜଣାମାନେ" ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସାଦ ଦେବେ ଯେମାନେ ଶୋକ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅଜଣାମାନଙ୍କ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପେ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘୋଷଣା, ଯେପରି ଯିଶାୟ ପୁସ୍ତକର ଏକଷଷ୍ଟିତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ସେହିଠି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପବିତ୍ର ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଯାହାକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ "ଶେଷକାଳ" ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ। ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପଦ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ଚଉଦ, ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତ୍ତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି Future for America ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତ୍ତି ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଥିବା ପଦ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚାଳିଶ। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭର ଆଲୋକ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନର ଆଲୋକ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ Future for America ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭର ଆଲୋକ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନର ଆଲୋକ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

> "ଦାନିଏଲ ଯେ ଆଲୋକ ଦେବଙ୍କ   ଠାରୁ ପାଇଥିଲେ, ସେହିଟି ବିଶେଷକରି ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେ   କେଲ୍ ର କୂଳରେ, ଶିନାରର ସେହି ମହାନଦୀମାନଙ୍କ   ପାଖରେ, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତ   ମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ   ତାର ପ୍ର   କ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ପୂର୍ବକଥିତ ସମସ୍ତ   ଘଟଣା ଶୀଘ୍ରେ

ଘଟିବ।" Testimonies to Ministers, 112.

ଦୁଇଟି ନଦୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଉଭୟ ଦର୍ଶନର ଆଲୋକ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପୂରଣ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର "ସଂଯୋଗ" ମାନବୀୟ ଓ ଦିବ୍ୟର ସମ୍ମିଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପୁନଃପୁନି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେ ମାନବତା ଦିବ୍ୟତା ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହେଲେ ପାପ କରେ ନାହିଁ। ଦୁଇଟି ନଦୀ ସେହି ନିଜସ୍ୱ ସଂଯୋଗକୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନଠାରୁ କମ କିଛିମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାର ମାନଦଣ୍ଡକୁ ପୂରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖିନାହାନ୍ତି। ମଣିଷକୁ ନିଜ ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ସେ ସେହିପରି କିଛିମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା କରିନାହାନ୍ତି। ଆମେ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଥାଉ, ଯାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଏହି ଆଦର୍ଶକୁ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ।"
>
> "ତାରକ ନିଜ ଉପରେ ମାନବତାର ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ଏକ ନିଷ୍ପାପ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କଲେ, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଭୟ ନ କରନ୍ତୁ ଯେ ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ଦୁର୍ବଳତା ହେତୁ ସେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିଥିଲେ ଯେଣୁ ଆମେ 'ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱଭାବର ଅଂଶୀଦାର' ହେବା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମାନବତା, ଦିବ୍ୟତା ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ପାପ କରେ ନାହିଁ।"
>
> "ତାରକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେ କିପରି ଜୟ କରିପାରେ ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଜୟୀ ହେଲେ। ଶୟତାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେବବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିହତ କରିଥିଲେ। ଦେବଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଭରସା କରି ସେ ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷକ ତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ହାସଲ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରୀକ୍ଷାରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥିଲା, 'ଲେଖାଯାଇଛି।' ସେପରି ଦେବ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ମନ୍ଦକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବୁ। ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ଓ ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ଆମର, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଆମେ 'ଲୋଭ ଦ୍ୱାରା ଜଗତରେ ଥିବା ଦୁର୍ନୀତିରୁ ପଳାଇ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱଭାବର ଅଂଶୀ ହୋଇପାରିବୁ।' 2 Peter 1:4।"
>
> "ପରୀକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୁହ, ସେ ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ, ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାକୁ, କିମ୍ବା ପରୀକ୍ଷାର ଶକ୍ତିକୁ ନ ଦେଖି, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖୁ। ତାହାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଆମର ଅଟେ। 'ତୁମ ବାକ୍ୟକୁ,' ଗୀତକାର କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ମୋର ହୃଦୟରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଛି, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ନ କରିଁ।' 'ତୁମ ଓଷ୍ଠର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ନିଜକୁ ବିନାଶକର ପଥରୁ ରକ୍ଷା କରିଛି।' Psalm 119:11; 17:4।" The Ministry of Healing, 181.

୧୭୯୮ ଓ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ମୁଦ୍ରାଖୋଲାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା। ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ, ସେ ଯେପରି ଜୟଲାଭ କଲେ ସେପରି ଜୟଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଥାଏ, ଏବଂ "ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଏହା ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମାନବତା, ଦିବ୍ୟତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ପାପ କରେ ନାହିଁ।" ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶର marah ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶହ ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର chazon ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। marah ଦର୍ଶନ ଦିବ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ chazon ଦର୍ଶନ ମାନବତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପ୍ର ।ଚୀନ ଶିନାରର ଉଭୟ ନଦୀ—ଯେଉଁମାନେ ଉଲାଇ ଏବଂ ହିଦ୍ଦେ କେଲ, କିମ୍ ।ଆଜି ଯାହା ଟାଇଗ୍ର ିସ ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେ ଟିସ୍ ନାମରେ ପରିଚିତ—ଶେଷରେ ଦକ୍ଷ ିଣ ଇରାକର ଶଟ୍ ଅଲ୍-ଆରବ ଜଳପଥରେ ଏକତ୍ର ିତ ହୁଅନ୍ତ ି, ଏବଂ ପରେ ଶଟ୍ ଅଲ୍-ଆରବ ପର୍ସିୟ ଉପସାଗରରେ ପ୍ର ବାହିତ ହୁଏ। ଯୀଶୁ ଆତ୍ମ ିକ ବିଷୟକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଭୌତିକ ଏବଂ ପ୍ର ।କୃତିକ ବସ୍ତ ୁକୁ ବ୍ୟ ବହାର କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ନଦୀ ସହିତ ସମ୍ ବନ୍ଧ ିତ ଯେ ସବୁ ଦର୍ଶନ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ପୂରଣ ପ୍ର କ୍ର ିୟାରେ ଅଛି, ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ଦିଗରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଯାତ୍ର ।ର ସମାପ୍ତ ିକୁ ପହଞ୍ଚ ୁଥିବାବେଳେ ଘଟୁଥିବା ମାନବୀୟ ଏବଂ ଦୈବୀୟର ଏକ ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି। ଏହି ସତ୍ୟ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ ।ୟ ଆଠର ପଦ ତେର ଏବଂ ଚଉଦର ଦୁଇ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀର ଆରମ୍ଭ ରେ ସ୍ଥ ।ପିତ ହୋଇଛି। ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ପ୍ର ଶ୍ନ, ଅନ୍ୟ ଟି ଉତ୍ତ ର,

ଏବଂ ତାର୍କିକ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ।

ମାନବତାର ଦର୍ଶନ, ଯାହା ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ, ଖ୍ରି.ପୂ. 677 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଦୈବତ୍ୱର ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ, ଖ୍ରି.ପୂ. 457 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗକୁ ଦୁଇଶେ କୁରି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନର ଦୁଇଟି ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ। ଦୁଇଶେ କୁରି "ମାନବତାର ସହ ଦୈବତ୍ୱର ସଂଯୋଗ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ 1798 ମସିହାର ଶେଷକାଳରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ସହ 1989 ମସିହାର ଶେଷକାଳରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଔପଚାରିକ ଭାବେ ସୁସଂଗଠିତ ସନ୍ଦେଶଟି ପ୍ରଥମେ ୧୮୩୧ ମସିହାରେ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା (ଏବଂ ପରେ ୧୮୩୩ ମସିହାରେ Vermont Telegraph ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ)। ୧୮୩୧ ମସିହା, ୧୬୧୧ ମସିହାରେ King James Bible ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରୁ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପରେର ସମୟ ଥିଲା। King James Bible ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଦଲିଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଗୋଟିଏ ଦୈବିକ ପ୍ରକାଶନକୁ ଗୋଟିଏ ମାନବୀୟ ପ୍ରକାଶନ ସହିତ "ସଂଯୁକ୍ତ" କରିଥିଲା। ମାନବୀୟ ପ୍ରକାଶନର ସୂଚନା, ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଦୈବିକ ଆଲୋକରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଏକ ମାନବୀୟ ଯନ୍ତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଔପଚାରିକ ରୂପ ନେଇଥିଲା, ଯିଏ ୧୮୩୧ ମସିହାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏହା ଏକ ଦୈବିକ ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା, ଯାହାରେ ଦୈବିକ ଭାବେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯାହା ପରେ ମାନବଜାତି ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଏକ ମାନବୀୟ ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ "publish" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— ଡାକିବା, କ୍ରନ୍ଦନ କରି ଘୋଷଣା କରିବା (ପାଖରେ), ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା, ଅତିଥି, ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା, ନାମ ଦେବା, ପ୍ରଚାର କରିବା, ଘୋଷଣା କରିବା, ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା, ପ୍ରକାଶ କରିବା। ମିଲର ୧୮୩୧ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ୧୮୩୩ ମସିହାରେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ Vermont Telegraph ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ସୁସଂଗଠିତ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା (The Time of the End ପତ୍ରିକାରେ), ୧୭୭୬ ମସିହାରେ Declaration of Independence ବୋଲି ପରିଚିତ ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଦଲିଲର ପ୍ରକାଶନରୁ (ଏବଂ ତାହା ପରେ ୧୭୮୯ ମସିହାରେ Constitution of the United States) ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ। ଏହି ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଦେବତ୍ୱକୁ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ୧୭୭୬ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେହି ଦୁଇଟି ଦିବ୍ୟ ଦଲିଲର ପ୍ରକାଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ସାଧନ କରେ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବାବେଳେ, ଜଣେ ମାନବୀୟ ଉପକରଣର କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବା ସେହି ସୁସଂଗଠିତ ସନ୍ଦେଶ ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। କ୍ରମଟି ଥିଲା—ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ, ତାହାପରେ ଏକ ମୋହରମୁକ୍ତି, ଏବଂ ତାହାପରେ ଏକ ମାନବୀୟ ପ୍ରକାଶନ।

ଉଭୟ ଶେଷକାଳରେ ସତ୍ୟର ଏହି ତିନିଟି ପଦକ୍ଷେପ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ। ସେମାନେ ଉଭୟେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିବ୍ୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିବା ମାନବୀୟ ପ୍ରକାଶନ ହେଉଛି ଶେଷ ପଦକ୍ଷେପ। ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ସେହି ବିଶିଷ୍ଟ ଇତିହାସ ପାଇଁ ଦିବ୍ୟ ସନ୍ଦେଶକୁ ମୋହରମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଦିବ୍ୟ ଦଲିଲରୁ ମୋହରମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମାନବୀୟ ଉପକରଣକୁ ଚୟନ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଏହି ମୋହରମୁକ୍ତି ଘଟେ, ସେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ନ ବୁଝୁଥିବା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଏହିପରି, ଗୋଟିଏ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନକୁ ଇବ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ, ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ, ଯେଠାରେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଦିବ୍ୟ ସନ୍ଦେଶର ମାନବୀୟ ପ୍ରକାଶନକୁ ଇବ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଶେଷ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ; ଏବଂ ଏହି ତିନୋଟି ଅକ୍ଷରକୁ ଏକାତ୍ମକ ଭାବେ ନିଆଯାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ସତ୍ୟ"।

ଉଲାଇ ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀମାନଙ୍କର ଯେ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଉଭୟ ନଦୀରୁ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଏକତ୍ର ମିଶି ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ଦୈବତ୍ୱ ପାପ କରେ ନାହିଁ। ଉଲାଇ ନଦୀ ପାଖରେ ଥିବାବେଳେ ଦାନିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ଯାହା 1844 ମସିହାରେ ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ସମାପ୍ତି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ଯେବେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସେବେ ମୁଁ ଏଲାମ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ରାଜପ୍ରାସାଦ ଶୂଶନରେ ଥିଲି; ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇ ନଦୀ ପାଖରେ ଥିଲି। ଦାନିଏଲ 8:2.

ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀ କୂଳରେ ଥିବାବେଳେ, ଦାନିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମହାନଦୀର, ଅର୍ଥାତ୍ ହିଦ୍ଦେକେଲର, ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲି। ଦାନିଏଲ 10:4.

ତାହା ପରେ ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଚଉଦମ ପଦରେ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀର ଖାଜୋନ୍ ଦର୍ଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କଲେ।

> ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି, ଯେଣ୍ଢାରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ତାହା ତୁମକୁ ବୁଝାଇ ଦେବି; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଅଧୁନା ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ଅଛି। ଦାନିଏଲ 10:14।

ଉଲାଇ ନଦୀକୂଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର "ପ୍ରକାଶ" (ଦିବ୍ୟତା) କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଏହା ସେହି ତାରିଖରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର (ମାନବତା) ମଧରେ "ଦିବ୍ୟତା"ର ପ୍ରବେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା; କାରଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ "ଏକତ୍ୱ"ର ଦିନ, ଦିବ୍ୟତା ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀକୂଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନ ଶେଷ କାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମାନବତା) ଯାହା ଘଟିବ, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ।

"ଦର୍ଶନ"ର "ଦୃଶ୍ୟରୂପ"ର ଆରମ୍ଭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୫୭ ବର୍ଷରେ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୭୭ ବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ କାଳାବଧିର ଦୁଇ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷ ପରେ। ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନର ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁରେ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଥିବା ସେହି ଦୁଇ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଗଣନାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ହବକ୍କୁକ 2:20 ରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଭାଷାବିଦ୍ ମଧ ଅଟନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୀରବ ରହୁ। ହବକ୍କୂକ 2:20।

ମାନବତା ଓ ଦିବ୍ୟତାର ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆରମ୍ଭରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ଶେଷବିନ୍ଦୁମାନଙ୍କରେ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ପଦ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରାଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଦିବ୍ୟତାଙ୍କର ଅଚାନକ ଭାବେ ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ଆଗମନର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି, ଯାହାକି ସେ 1798 ମସିହାରେ ସମୟର ଶେଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତାହାର ଶେଷ ହୋଇଥିଲା।

> ତୁମେମାନେ କି ଜାଣ ନାହାଁ ଯେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି? ଯଦି କେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ, ତାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବିନାଶ କରିବେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର, ଏବଂ ସେହି ମନ୍ଦିର ତୁମେମାନେ ହିଁ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୧୬, ୧୭।

1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ, "appearance" ଦର୍ଶନ ସହ ସମ୍ମତିରେ, ହବକ୍କୂକ ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ପଚିଶ ଶତ ବିଶ ବର୍ଷ ଧରି ଧ୍ୱଂସ ଓ ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ।

> ତାହାଙ୍କୁ କହିବାକୁ, "ସେନାବଳର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ 'ଶାଖା', ସେହି ମଣିଷ; ସେ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ। ହଁ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ସେ ମହିମା ବହନ କରିବେ, ଏବଂ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସି ଶାସନ କରିବେ; ସେ ନିଜ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଜଣେ ଯାଜକ ମଧ୍ୟ ହେବେ; ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିର ପରାମର୍ଶ ରହିବ। ଏବଂ ସେହି ମୁକୁଟଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ହେଲେମ, ଟୋବିୟ, ଯେଦାୟା ଓ ସଫନିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ମାରକସ୍ୱରୂପ ରହିବ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆସି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ତେବେ ତୁମେ ଜାଣିବେ ଯେ ସେନାବଳର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ, ଯଦି ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ।" ଜଖରିୟ 6:12–15.

ଯୋହନ 2:20 ରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ପରେ—ଯାହା, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥିଲା, ଯେପରି ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ମଧ୍ୟ ଥିଲା—ନିୟମର ଦୂତ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ।

> ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କର, ଏବଂ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବି।" ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଆଉ ତୁମେ କି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୁନଃ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବ?" କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଦେହର ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ଯୋହନ 2:19–20.

ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିର ପୂରଣରେ, ଯୋହନ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ, ଯାହା 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ଯୋହନ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିର-ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଏବଂ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844, ମଲାଖୀ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା। ଯୋହନ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ ଏବଂ ପଦ୍ୟ କୋଡ଼ିରେ, ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିର ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ତିନି ଦିନରେ ଉଠାଯାଇଥିଲା। ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିର କେବଳ ସେତେବେଳେ ହବକ୍କୂକଙ୍କର "ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର" ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ହଠାତ୍ ତାହାରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ଯେପରି 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ ଘଟିଥିଲା, କାରଣ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ପାପ କରେ ନାହିଁ। ଶିନାରର ଦୁଇଟି ମହାନଦୀର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ମାନବତ୍ୱ ପାପ କରେ ନାହିଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଆମର ବିଚାରକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ, ସଜୀବ ପଥରସ୍ୱରୂପ ହୋଇ, ଆତ୍ମିକ ଗୃହ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ ଭାବେ, ଯେପରିକି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ। 1 ପିତର 2:5।